

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 50Ek/251/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117252749
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ing. Mgr. Zuzana Dinková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6117252749.5

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: A. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. XXX/X, XXX 03 Varín, právne zastúpeného: JUDr. Martin Olos, advokát so sídlom Karola Kašjaka 1, 013 13 Rajecké Teplice, proti povinnému: Midas real s. r. o., so sídlom Nobelova 3, 831 02 Bratislava, IČO: 48 152 749, právne zastúpenému: JUDr. Michal Krutek, s.r.o. so sídlom Hlavná 11, 917 01 Trnava, IČO: 47 254 581, o vymoženie nepeňažného plnenia na základe exekučného titulu neodkladného opatrenia Okresného súdu Žilina, sp. zn. 25C/216/2016, vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Hugo Hýbal, Exekútorský úrad so sídlom Jakabova 30, 821 04 Bratislava, pod sp. zn. 344EX 477/17, rozhodujúc o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 50Ek/251/2017 zo dňa 23. októbra 2019, takto

rozhodol:

Súd z r u š u j e uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 50Ek/251/2017 zo dňa 23. októbra 2019 vydané vyšším súdnym úradníkom v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 30.11.2017 domáhal od povinného na základe vykonateľného exekučného titulu - uznesenia Okresného súdu Žilina č.k. 25C/216/2016-46 zo dňa 16.12.2016 vymoženiu nepeňažného plnenia a to povinnosti povinného zdržať sa konania a všetkých úkonov smerujúcich k vyprataniu hnutelných vecí žalobcu z nehnuteľností nachádzajúcich sa v obci Varín, v okrese Žilina, v katastrálnom území Varín, zapísaných v katastri nehnuteľností pre katastrálne územie Varín na liste vlastníctva č. 1949 - domu súp. č. 459, pozemku KNC parc. č. 2087/4 o výmere 298 m², záhrady a pozemku KNC parc. č. 2087/40 o výmere 255 m², zastavané plochy a nádvoria, a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 25C/216/2016. Oprávnený svoj návrh na vykonanie exekúcie odôvodnil tým, že povinný porušuje povinnosti uložené mu neodkladným opatrením a „opakovane vykonáva viaceré faktické úkony smerujúce k vyprataniu a zamedzeniu užívania nehnuteľnosti“ a to tým spôsobom, že „dal odpojiť elektrinu, vodu a plyn, vymenil zámok na nehnuteľnosti, ktorú nie je možné užívať a navyše v dome zadržáva rôzne veci vlastníka a nájomcu“. Dňa 06.12.2017 poveril súd vykonaním exekúcie súdneho exekútora. Oprávnený vo vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie uviedol, že povinný po podaní návrhu na vykonanie exekúcie, v januári 2018 začal vypratávať z nehnuteľnosti jeho veci, ako aj veci nájomcu, čo je viditeľné z okna domu.

2. Súd uznesením zo dňa sp. zn. 50Ek/251/2017 zo dňa 08.08.2018 rozhodol o zamietnutí návrhu povinného na zastavenie exekúcie, pričom toto rozhodnutie bolo uznesením sudkyne sp. zn. 50Ek/251/2018 zo dňa 19.11.2018 zrušené z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu, kedy súd nevykonával všetky potrebné dôkazy a v ďalšom konaní bol súd povinný žiadať od oprávneného, aby preukázal ním uvádzané tvrdenia alebo aby navrhol súdu vykonanie dôkazov v tomto smere. Súd súčasne v uvedenom rozhodnutí dospel k záveru, že z návrhu oprávneného ako aj z jeho ďalších podaní vyplýva, že v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie mal povinný odpojiť nehnuteľnosť od energií (elektrina, voda, plyn), vymeniť zámok na nehnuteľnosti a zadržávať rôzne veci nachádzajúce

sa v dome, pričom až po podaní návrhu v januári 2018 mal povinný začať vypratávať hnutelné veci z nehnuteľnosti, čo však povinný poprel. Súd sa stotožnil s argumentáciou vyššieho súdneho úradníka v napadnutom uznesení, že úkony povinného súvisiace s odpojením nehnuteľnosti od energií a s výmenou zámky, prípadným zadržiavaním hnutelných vecí nemožno považovať za úkony smerujúce k vyprataniu hnutelných vecí oprávneného, ktoré sa v dome nachádzajú, čím nedošlo k porušovaniu povinnosti povinného uložených mu v exekučnom titule.

3. Vyšší súdny úradník následne opätovne o návrhu povinného na zastavenie exekúcie rozhodol uznesením sp. zn. 50Ek/251/2017 zo dňa 23. októbra 2019 tak, že návrh povinného na zastavenie exekúcie v zmysle § 61l ods. 3 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení od 1.4.2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“) zamietol. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ust. § 61k ods. 1, 2, 5, § 61l ods. 1-3 Exekučného poriadku a vecne tým, že povinný neunesol dôkazné bremeno v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie tvrdil, že oprávnený poskytol súdu nepravdivé informácie o odpojení dodávky plynu na návrh povinného, pričom exekučným titulom nebola povinnému uložená povinnosť zdržať sa odpojenia nehnuteľností od dodávok elektrickej energie, vody a plynu, pričom nehnuteľnosť bola odpojená od uvedených dodávok z dôvodu neplnenia si povinností nájomcu na základe nájomnej zmluvy. Povinný rozporoval tvrdenie oprávneného o vypratávaní všetkých hnutelných vecí nájomcu a oprávneného z predmetnej nehnuteľnosti tým, že oprávnený neuviedol žiadne dôkazy na podporu svojich tvrdení, pričom oprávnený najskôr v návrhu na vykonanie exekúcie tvrdil, že mu povinný zadržáva hnutelné veci a následne v ďalšom vyjadrení oprávnený tvrdil, že povinný všetky veci oprávneného vypratol. Povinný napokon uviedol, že on, ani s jeho súhlasom tretie osoby nevyužívali predmetné nehnuteľnosti na bývanie; z predmetnej nehnuteľnosti nikdy nič neodniesol a nehnuteľnosť zostala až do skončenia súdneho sporu nedotknutá, pričom ak oprávnenému chýbali hnutelné veci, mal sa o nich informovať u nájomcu, ktorý predmetné nehnuteľnosti so súhlasom oprávneného užíva na bývanie na základe nájomnej zmluvy. Oprávnený sa k návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyjadril tak, že povinný nepoprel, že vykonával úkony smerujúce k vyprataniu domu, povinný po podaní návrhu na vykonanie exekúcie začal s vypratávaním hnutelných vecí oprávneného, ako aj hnutelných vecí nájomcu a má za to, že povinný neuviedol a nepreukázal skutočnosti, ktoré by bránili vymáhanému nároku z exekučného titulu. Oprávnený vo svojom vyjadrení zo dňa 18.03.2019 uviedol, že v nehnuteľnosti mal on ako aj tretie osoby súbor rôznych vecí a značný počet dokumentov, ktoré neobsahujú presné identifikačné údaje a preto by akýkoľvek opis vecí bol nepresný, avšak tieto veci by bolo možné spoľahlivo stotožniť na mieste samom. Súd v napádanom rozhodnutí konštatoval, že na základe zrušujúceho uznesenia zo dňa 31.11.2018 vyzval oprávneného, aby súdu oznámil a preukázal aké hnutelné veci povinný v zmysle návrhu na vykonanie exekúcie vypratával alebo aké dôkazné prostriedky v tomto smere navrhuje vykonať; následne oprávnený navrhol vykonať dôkaz v podobe obhliadky dotknutej nehnuteľnosti a výsluch svedkov Gustáva Jozefčičiaka a Jána Bottu. Súd nariadil vykonanie miestneho zisťovania súdnym exekútorom za účelom určenia zoznamu hnutelných vecí nachádzajúcich sa v nehnuteľnosti a zistenia, či povinný plní povinnosti uložené exekučným titulom, avšak povinný svojím konaním znemožnil jeho vykonanie s odôvodnením, že v nehnuteľnosti majú pravdepodobne trvalý pobyt iné fyzické osoby a tieto požívajú ochranu nedotknuteľnosti obydlia, čo súd nepovažoval za zákonné, keďže z výpisu listu vlastníctva vyplýva, že vlastníkom dotknutej nehnuteľnosti je povinný, a nie osoby, ktoré povinný označil, že obývajú predmetnú nehnuteľnosť, a preto vykonanie miestnej obhliadky bolo možné za prítomnosti vlastníka nehnuteľnosti, a to aj v prípade, ak nehnuteľnosť obývajú tretie osoby. Povinný na jednej strane nemal vedomosť o nahlásení trvalého pobytu týchto osôb, avšak na druhej strane nepredložil súdu žiadne iné relevantné dôkazné prostriedky, ktoré by mali za následok nemožnosť vykonania miestneho zisťovania. Pokiaľ by súd prijal tvrdenia povinného, tak ochrana obydlia ako ju prezentuje povinný, by znamenala absolútnu nedotknuteľnosť, ktorá by bránila akémukoľvek zásahu. Vyšší súdny úradník vyhodnotil, že skutočnosť, že v predmetnej nehnuteľnosti podľa tvrdení povinného majú trvalý pobyt tretie osoby neznamená samo o sebe porušenie tejto povinnosti zo strany povinného, avšak na to, aby súd mohol zistiť, či došlo k vyprataniu hnutelných vecí bolo potrebné, aby súdny exekútor vykonal miestne zisťovanie za týmto účelom.

4. Proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka podal povinný v zákonom stanovenej lehote dňa 5.11.2019 sťažnosť, ktorou žiadal, aby súd napadnuté rozhodnutie zrušil a exekúciu zastavil. Sťažnosť odôvodnil tým, že oprávnený nestihol súdom určenú desaťdňovú lehotu na oznámenie a preukázanie súdu, aké hnutelné veci povinný v zmysle návrhu na vykonanie exekúcie vypratával alebo na oznámenie aké dôkazné prostriedky navrhuje vykonať, pričom oprávnený doručil súdu podanie až po uplynutí

predmetnej lehoty, preto sa naň nemalo prihliadať a vyšší súdny úradník sa s uvedeným v rozhodnutí nevysporiadal. Namietal, že oprávnený mal oznámiť a preukázať súdu, aké hnutelné veci povinný v zmysle návrhu na vykonanie exekúcie vypratával, pričom túto povinnosť si nesplnil, z čoho je zrejmé, že oprávnený nevie, čo sa malo v nehnuteľnosti nachádzať a predmetné veci nie je schopný ani len popísať. Povinný v sťažnosti rozporoval účel oprávneným navrhnutého miestneho zisťovania, keďže jeho výsledkom by bolo zistenie hnutelných vecí osôb, ktoré nehnuteľnosť v súčasnosti obývajú. Ak by súdny exekútor vstúpil do predmetnej nehnuteľnosti bez vedomia a súhlasu nájomcov, spísal by tam kompletný zoznam hnutelných vecí (aj hnutelných vecí osôb užívajúcich nehnuteľnosť), a následne by takýto kompletný zoznam predložil oprávnenému, ktorý sa tak môže oboznámiť s vecami tretích osôb, a z ktorých si následne „povyberá“ ktoré veci považuje za svoje a ktoré nie. Povinný považuje za otáznе, na základe čoho by oprávnený určoval vlastníctvo k hnutelným veciam, keď tak do dnešného dňa nevykonal. Oprávnený nepredložil žiadnu fotografiu z údajného vypratávania a ani svedeckú výpoveď, ktorá by jeho nárok odôvodňovala. Pri porovnaní fotodokumentácie z apríla 2018 a Znaleckého posudku č. 58/2016 zo dňa 04.05.2016, vyhotoveného znalkyňou Ing. Zuzanou Ponechalovou vyplýva, že žiadne hnutelné veci neboli z nehnuteľností odo dňa vydraženia vypratane. Povinný opätovne trval na tom, že počas súdneho konania o nariadení neodkladného opatrenia Povinný žiadne veci z nehnuteľností neodniesol, ani ju nevypratával.

5. Oprávnený žiadal súd, aby sťažnosť povinného ako nedôvodnú zamietol. Oprávnený sa k sťažnosti povinného vyjadril tak, že povinný marí dokazovanie tým, že odmietol vykonať obhliadku predmetnej nehnuteľnosti s odkazom na nedotknuteľnosť obydlija. Povinný dal súhlas na nahlásenie trvalého pobytu v nehnuteľnosti tretím osobám, avšak povinný nevedel, či k tomuto nahláseniu aj reálne došlo, pričom nepredložil súdu dôkazné prostriedky, ktoré by mali za následok nemožnosť vykonania miestneho zisťovania. Cieľom miestneho zisťovania, ktoré oprávnený navrhol, bolo zistenie, či povinný plní povinnosti uložené exekučným titulom. Oprávnený ďalej tvrdil, že povinný nepredložil dôkazné prostriedky preukazujúce plnenie povinnosti v zmysle exekučného titulu, čím povinný neuniesol dôkazné bremeno v súvislosti s jeho návrhom na zastavenie exekúcie. Zo zbežného vizuálneho stavu vyplývalo a vyplýva, že povinný z nehnuteľnosti vypratával a premiestňoval viaceré veci, ktoré neboli v jeho vlastníctve, najmä rôzne dokumenty, šanóny, igelitové tašky, osobné veci. Podľa oprávneného uvedená aktivita povinného bola viditeľná iba cez okno domu. Exekučný titul zakázal povinnému vypratávať akékoľvek veci (čo i len sčasti) z nehnuteľností, nie je podstatný ich počet, hodnota alebo veľkosť. Dodal, že návrh na vykonanie dokazovania v zmysle výzvy súdu predložil včas, čo potvrdzuje aj elektronická doručka súdu. Odpoveď na výzvu súdu zo dňa 18.07.2018 doručil súdu včas v súdom stanovenej lehote dňa 31.12.2018 a nie tak ako tvrdil povinný dňa 1.1.2019, čo deklaruje potvrdenie o odoslaní podania ako aj elektronická doručka.

6. Súd v sťažnostnom konaní dopytom na Okresný súd Žilina zistil, že dňa 31.3.2020 rozhodol odvolací súd tak, že potvrdil rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 25C/216/2016 o zamietnutí žaloby o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, predmetné rozhodnutie ešte nenadobudlo právoplatnosť.

7. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku, sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

8. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

9. Podľa § 239 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

10. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

11. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

12. Podľa § 250 ods. 2 CSP ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

13. Súd po zistení, že sťažnosť povinného bola podaná včas, oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané, proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná, po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti, preskúmal napadnuté uznesenie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že sťažnosť povinného je dôvodná. V danom prípade vyšší súdny úradník nedostatočne zistil skutkový stav veci a zo zistených skutočností vyvodil nesprávny právny záver, ktorý zároveň nedostatočne právne odôvodnil.

14. Na úvod súd v sťažnostnom konaní k argumentácii povinného uvádza, že oprávnený podal svoju odpoveď po výzve súdu zo dňa 18.07.2018 ohľadom predloženia dôkazných prostriedkov alebo návrhov na vykonanie dokazovania a doručil ju súdu včas v súdom stanovenej lehote dňa 31.12.2018 o 21:55:42 hodine a preto nie je správny názor povinného o tom, že by sa na uvedené podanie nemalo prihliadať. Súd ďalej z listinných dôkazných prostriedkov vyhodnotil, že vyšší súdny úradník konal predčasne, keď návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol a keď na podklade zisteného skutkového stavu vyhodnotil, že povinný neunesol dôkazné bremeno v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie. Ako bolo správne uvedené v rozhodnutí sudkyne sp. zn. 50Ek/251/2018 zo dňa 19.11.2018, táto exekúcia na nepeňažné plnenie je špecifickou situáciou ohľadom splnenia dôkaznej povinnosti, keďže ide o vymoženie zdržania sa určitého konania, kedy je dôkazné bremeno ohľadom tvrdení o porušení povinností vyplývajúcich z exekučného titulu prenesené na oprávneného, pretože v danom prípade objektívne nemožno od povinného požadovať, aby preukázal, že sa zdržiava konania a všetkých úkonov smerujúcich k vyprataniu hnutelných vecí a že takúto povinnosť nijako neporušuje. Oprávnený na svoje tvrdenie o dôvodnosti podaného návrhu na vykonanie exekúcie nepredložil súdu doteraz žiadne relevantné dôkazné prostriedky, navrhol však vykonať ohliadku predmetnej nehnuteľnosti a výsluch svedka. Vyšší súdny úradník nariadil vykonanie miestneho zisťovania súdnym exekútorom za účelom určenia zoznamu hnutelných vecí nachádzajúcich sa v nehnuteľnosti a zistenia, či povinný plní povinnosti uložené exekučným titulom, pričom v napádanom rozhodnutí dospel k nesprávnemu záveru, že povinný svojím konaním znemožnil vykonanie miestneho zisťovania tým, že tvrdil, že v nehnuteľnosti majú pravdepodobne trvalý pobyt iné fyzické osoby a tieto požívajú ochranu nedotknuteľnosti obydlia. Vyšší súdny úradník považoval oznámenie povinného za nezákonné, keďže z výpisu listu vlastníctva vyplýva, že vlastníkom dotknutej nehnuteľnosti je povinný, a nie osoby, ktoré povinný označil, že obývajú predmetnú nehnuteľnosť, a preto vykonanie miestnej ohliadky bolo možné za prítomnosti vlastníka nehnuteľnosti, a to aj v prípade, ak nehnuteľnosť obývajú tretie osoby. Vyšší súdny úradník dodal, že povinný na jednej strane nemal vedomosť o nahlásení trvalého pobytu týchto osôb, avšak na druhej strane nepredložil súdu žiadne iné relevantné dôkazné prostriedky, ktoré by mali za následok nemožnosť vykonania miestneho zisťovania. Vyšší súdny úradník napokon vyhodnotil, že skutočnosť, že v predmetnej nehnuteľnosti podľa tvrdení povinného majú trvalý pobyt tretie osoby neznamená samo o sebe porušenie tejto povinnosti zo strany povinného, avšak na to, aby súd mohol zistiť, či došlo k vyprataniu hnutelných vecí bolo potrebné, aby súdny exekútor vykonal miestne zisťovanie za týmto účelom. Súd v sťažnostnom konaní preskúmal podanie povinného zo dňa 11.4.2019 adresované súdnemu exekútorovi k jeho výzve zo dňa 1.3.2019 a zistil, že povinný dal súhlas pani Chabadovej a jej rodinným príslušníkom k nahláseniu trvalého pobytu v predmetnej nehnuteľnosti, avšak povinný nemá vedomosť o tom, či si tieto tretie osoby aj reálne trvalý pobyt k predmetnej nehnuteľnosti nahlásili, keďže nemá prístup k Registru obyvateľov Slovenskej republiky a preto ani nevie tieto tretie osoby bližšie špecifikovať. Povinný v tomto podaní netvrdil, že k nahláseniu trvalého pobytu zo strany tretích osôb prišlo, ani nepoukazoval na nedotknuteľnosť obydlia. Exekučný súd v sťažnostnom konaní na podklade uvedeného dospel k záveru, že vyšší súdny úradník z uvedeného podania nesprávne vyvodil záver o znemožnení vykonania ohliadky zo strany povinného. Z uvedeného podania povinného zo dňa 1.3.2019, o ktoré vyšší súdny úradník oprel odôvodnenie svojho rozhodnutia, nevyplývajú skutkové závery konštatované vyšším súdnym úradníkom, že povinný odmietol vykonať miestnu ohliadku predmetnej nehnuteľnosti. Rovnako z podania súdneho exekútora zo dňa 15.4.2019 nevyplýva, že by povinný znemožnil vykonanie miestneho zisťovania v predmetnej nehnuteľnosti. Súdny exekútor v ňom uvádzal, že z odpovede povinného vyplýva, že v nehnuteľnostiach má trvalý pobyt niekoľko osôb a preto vyzval povinného na špecifikáciu všetkých osôb, ktoré majú v predmetnej nehnuteľnosti nahlásený trvalý pobyt a na predloženie dôkazov, na základe ktorých povinný uvádzal, že v predmetnej nehnuteľnosti majú nahlásený trvalý pobyt tretie osoby, pričom povinný na výzvu súdneho exekútora nereagoval a preto súdny exekútor dal súdu návrh na uloženie poriadkovej pokuty a súčasne žiadal o oznámenie, či je

naďalej potrebné vykonať miestnu obhliadku nehnuteľností a výsluch svedka. Súd v sťažnostnom konaní sa nestotožnil ani s tvrdením súdneho exekútora, ktorý slová povinného nesprávne vyložil, povinný netvrdil, že v predmetnej nehnuteľnosti majú trvalý pobyt tretie osoby, ale tvrdil len to, že by tam mohli mať trvalý pobyt tretie osoby, keďže im dal na prihlásenie k trvalému pobytu svoj súhlas, avšak nevedel či tak urobili, pričom ďalej oznámil, že nemá k dispozícii ich bližšiu identifikáciu. Následne nič nebránilo súdnemu exekútorovi, ani súdu zisťovať na obecnom úrade obce Vavrín, kto má nahlásený trvalý pobyt v predmetnej nehnuteľnosti a získať tak špecifické údaje osôb, ktoré by tam mohli mať trvalý pobyt nahlásený a následne si vyžiadať súhlas s ohliadkou nehnuteľnosti, ak sa dospeje k záveru, že je takýto súhlas k ohliadke potrebný. Súd je ďalej toho názoru, že aj keby prišlo k nesprístupneniu nehnuteľnosti resp. k neumožneniu miestneho zisťovania zo strany povinného (čo však v danom prípade preukázané nebolo), uvedené by nemalo za následok neunesenie dôkazného bremena zo strany povinného ohľadom dôvodov uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie. Ak by súd dospel k záveru, že povinný porušuje svoje procesné povinnosti, mohol by mu uložiť poriadkovú pokutu a to aj opakovane. Z dôvodu, že napádané rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a z neúplného zistenia skutkového stavu, exekučný súd v sťažnostnom konaní podľa § 250 ods. 2 CSP zrušil rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka sp. zn. 50Ek/251/2017 zo dňa 23. októbra 2019 a vec mu vracia v celom rozsahu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

15. Súčasne súd dáva do pozornosti skutočnosť, že dňa 31.3.2020 bolo odvolacím súdom rozhodnuté o potvrdení rozhodnutia Okresného súdu Žilina v sp. zn. 25C/216/2016 o zamietnutí žaloby o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, v súčasnosti však ešte nie je uvedené rozhodnutie právoplatné a preto je exekučný titul stále vykonateľný do právoplatného rozhodnutia vo veci samej vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 25C/216/2016.

16. Úlohou vyššieho súdneho úradníka po právoplatnosti tohto rozhodnutia bude dopytom na Okresný súd Žilina k sp. zn. 25C/216/2016 zistiť, či exekučný titul zanikol uplynutím času, na ktorý bol vydaný, t.j. či bolo konanie sp. zn. 25C/216/2016 vo veci samej právoplatne skončené, s poukazom na to, že exekučný titul zostáva v platnosti do právoplatného rozhodnutia vo veci samej vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 25C/216/2016. V prípade, že už v čase rozhodovania vyššieho súdneho úradníka bude právoplatne rozhodnuté vo veci samej vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 25C/216/2016, tak vyšší súdny úradník rozhodne o zastavení exekúcie a o trovách exekúcie účastníkov a súdneho exekútora. V prípade ak v čase rozhodovania vyššieho súdneho úradníka nebude rozhodnuté vo veci samej vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 25C/216/2016 ešte právoplatné, tak bude vyšší súdny úradník pokračovať v intenciách stanoveného postupu v rozhodnutí zo dňa 19.11.2018. Súčasne súd rozhodne o návrhu súdneho exekútora na uloženie poriadkovej pokuty povinnému.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie.